

РЕШЕНИЕ

№ 8180

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10464** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.190а ал.1 от Закона за водите.

Образувано е на основание изпратена от ГД „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/ жалба от Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ /ДП „УСЯ“/, [населено място] против предписание по т. V.2 от Констативен протокол №01-01-153/02.09.2022 г., издаден от главни инспектори в РО Югозападна България на ГД „НЯСС“ към ДАМТН.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради липса на компетентност на органа, неспазване на установената форма и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Поддържа се, че председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица нямат правомощия да дават предписания за изграждане на съоръжения, извършването на ремонти и други технически дейности за привеждане на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, каквото по своята същност е процесното. Твърди се и необоснованост на оспорения констативен протокол. Според жалбоподателя не става ясно как органа е стигнал до извода, че е необходимо да се възстанови геометричния профил на въздушния откос, както и какви конкретни действия следва да бъдат извършени от ДПУСЯ. Твърди се, че за откритото административно производство по чл. 190а, ал.1, т.3 от ЗВ ДП „УСЯ“ не уведомено, както и че не му е дадена възможност да участва в административното производство и

респективно да вземе становище. По изложените съображения се иска от съда да постанови решение, с което да отмени даденото в V.2 от Констативен протокол №01-01-153/02.09.2022 г., издаден от главни инспектори в РО Югозападна България на ГД „НЯСС“ към ДАМТН предписание. Претендира се присъждане на направените по делото разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата, главен и старши инспектор в Регионален отдел „Юг – Ю. България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, чрез процесуалния си представител ст. експерт, юрист към ДАМТН Е. В. З., оспорват жалбата с доводи за нейната неоснователност. Съображения за законосъобразност на оспорения акт са изложени в представено писмено становище. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Назначена е и е приета СТЕ, заключението по която не е оспорено от страните. Приложена е в заверено копие административната преписка.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Не е спорно между страните, че язовир „И. 000114“ е публична държавна собственост. Между [община] и Държавата, чрез областния управител, на основание чл.19б от Закона за водите /ЗВ/ на 14.04.2020 г. е сключен договор за дарение на поземлен имот – общинска собственост с идентификатор 32648.49.209 по КККР на землището на [населено място], [община] – представляващ водоем с площ от 11887 кв. м. В изпълнение на чл.19б, ал.3 от ЗВ Областния управител е съставил Акт за публична държавна собственост №3863/26.08.2020 г. за горепосочения имот, като същия е предоставен за управление на ДП „УСЯ“.

Съгласно Заповед №776/22.12.2021 г. на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, изменена и допълнена със Заповед № А-142/18.03.2022 г., изменена и допълнена със Заповед №А-354/27.05.2022 г., изменена и допълнена със Заповед №А-577/23.08.2022 г., изменена и допълнена със Заповед № А-603/02.09.2022 г. длъжностните лица инж. М. З. И. и инж.Л. А. Т. в Регионален отдел „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ „Югозападна България“ на основание чл.201, ал.11 вр. чл.190, ал.4 и чл.190а, ал.1, т.2, т.3 и т.4 от ЗВ във вр. чл.3, ал.3 от УП ДАМТН са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл.138а, ал.3 от ЗВ, да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

При извършена проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовир „И. 000114“ е констатирано, че въздушния откос е затревен и има участък с хлътване от страна на преливника. Проверката е извършена в присъствието на инж. К. Д., в качеството му на представител на собственика. В КП е отразено, че язовир „И. 000114“ е класифициран като първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл.141б от ЗВ.

В резултат на горните установявания в КП №01-01-153/02.09.2022 г. е дадено процесното Предписание по т. V.2 – „Да се възстанови геометричния профил на

въздушния откос. Срок: 14.11.2022 г.“.

Видно от представената по делото обратна разписка, констативният протокол е съобщен на жалбоподателя на 19.10.2023 г.

Като част от административната преписка са представени КП №01-01-19/09.02.2022 г. от извършена предишна проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията.

Представени са Протокол № 219/27.10.2022 г. и Протокол №71/04.04.2022 г. за извършени технически преглед на язовир „И. 000114“. По всички тях е направено предложение за възстановяване на геометричния профил на въздушния откос.

Констатациите на проверяващите за нарушен геометричен профил на въздушния откос на язовира се потвърждават и от заключението на вещото лице по приетата по делото СТЕ. Същото е констатирано локално хлътване в дясната част на язовира.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съдът намира, че доколкото в т.V.2 от Констативния протокол на оспорващия са дадени задължителни предписания, които е заявил, че оспорва, същите подлежат на оспорване по реда на АПК. Оспореното предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК. Актът е издаден от административен орган и съдържа разпоредителна част, с която на жалбоподателя е разпоредено активно поведение, подробно описано в предписанията, като му е даден съответен срок за изпълнение и му е указано да докладва за изпълнението на ДАМТН. От приложеното към преписката известие за доставяне се установява, че КП, предписанието в който се оспорва, е получен от оспорващия на 19.10.2023 г. Жалбата е подадена на 13.10.2023 г. – в законоустановения срок за оспорване, следователно е допустима.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл.168 АПК, съдът преценява законосъобразността на АА, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са разпоредбите при издаването и съобразен ли е с целта, която преследва закона. При преценката си съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в АА.

Правомощията на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор за даване на предписания във връзка с техническото състояние на контролираните обекти произтичат от възложената му с чл.10, ал.4 от ЗВ политика по контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях. Съгласно чл.140, ал.2, т.1 от ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл.138, ал.4, т.8 от ЗВ, а именно контрол на изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация.

Според чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ, Председателят на ДАМТН и оправомощените лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл.141, ал.2, включително за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти, с изключение на язовирите по приложение №1 към чл.13, т.1, за намаляване на водните обеми, за което уведомява съответната басейнова дирекция, както и да определят срок

за тяхното изпълнение.

Следователно, оспореното в настоящото производство предписание е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.190, ал.4 във вр. с чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ. Видно от представената по делото Заповед на председателя на ДАМТН длъжностните лица са оправомощени да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Предвид това неоснователни са възраженията на оспорващия за липса на компетентност на издателите на даденото предписание.

За изпълнението на тези функции контролните органи от ДАМТН извършват проверки, за резултатите от които се съставят констативни протоколи със съдържание, изрично установено в чл.118, ал.2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние. По тези съображения, неоснователно се явява възражението в жалбата за неспазване на установената в чл.59 АПК форма. Констативният протокол съдържа определеното в Наредбата съдържание.

Спазена е и предвидената в закона процедура. В тази насока е налице бланкетно възражение в жалбата относно липса на уведомяване на ДП „УСЯ“ за откриване на производството, което съдът не споделя, тъй като не кореспондира с данните по делото. Дружеството е уведомено за проверката, като негов представител е участвал по време на извършването ѝ и е подписал констативния протокол. Отделно, Констативният протокол е изпратен на адреса на дружеството, видно от приложена по делото обратна разписка. /л.49 от делото/.

Спазен е и материалния закон. Видно от констатациите в акта, неоспорени от жалбоподателя в настоящото производство, въздушният откос е с нарушен профил поради хлътване от страна на преливника. Съжденията на административния орган в тази насока са подкрепени с достатъчно относими доказателства, представени в настоящото производство, включително и представени протоколи за извършени технически прегледи на язовира, както и анализ на техническото състояние на язовира. Не се доказват извършени от жалбоподателя действия във връзка с настъпилото хлътване, като такива не се и твърдят от него. Същото е установено и от вещото лице при огледа на място. В тази връзка следва да се посочи, че при констатиран нарушен геометричен профил на въздушния откос е без значение становището на вещото лице, че това не представлява непосредствена опасност за сигурността на съоръжението. Това е така, тъй като всяко нарушение следва да бъде своевременно отстранено. Без значение за случая е и изводът на вещото лице, че дадените срокове са твърде кратки, доколкото за извършване на ремонтните работи първо трябва да се направи подробно геодезическо заснемане, на базата на което да се изготви проект от правоспособен проектант за ремонтно-възстановителните работи и след това да се пристъпи към ремонта. Даването на задължителни предписания, които следва да се изпълнят в кратки срокове, е изключително важно и необходимо при констатиране на неизправности в техническото състояние на язовирната стена с цел предотвратяване евентуална опасност за живота и здравето на населението. А в случая оспорващият изобщо не е предприел никакви действия по изпълнението.

Като е дал предписание за възстановяване на геометричния профил на въздушния откос, органът е дал предписание в съответствие с нормативните изисквания и в рамките на своите правомощия.

По тези съображения съдът намира, че подадената жалба се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно тази разпоредба когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за производството по настоящото дело разноските за юрисконсултско възнаграждение на ответника следва да бъдат определени в размер на 100 лв., с оглед естеството на производство и реализираните процесуални действия по представителство на ответника по делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу предписание, издадено на основание чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите, обективизирано в т.V.2 от Констативен протокол №01-01-153/02.09.2022 г., издаден от главни инспектори в РО Югозападна България на ГД „НЯСС“ към ДАМТН.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: